

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 515/2019-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Miloša Maďara prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 261/2015 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 128/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo sťažovateľa [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn.

14 C 261/2015 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 128/2018 porušené boli.

2. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 400 €, ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu, a finančné zadosťučinenie v sume 800 €, ktoré je mu Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 533,88 € na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 261/2015 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 128/2018 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že 3. decembra 2015 podal žalobu o neplatnosť dražby na okresnom súde.

3. Dňa 19. júna 2017 bol vo veci samej vyhlásený rozsudok, ktorým okresný súd žalobu zamietol. Dňa 7. júla 2017 podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie. Okresný súd predložil spis krajskému súdu 9. apríla 2018, pričom spis bol listom z 11. apríla 2018 vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený s tým, že odvolacia replika žalobcu nebola riadne doručená všetkým žalovaným na vyjadrenie. Po odstránení vytknutých nedostatkov bol spis okresného súdu predložený krajskému súdu 30. mája 2018, t. j. po viac ako 10 mesiacoch.

4. Na priesťahy na okresnom súde upozorňoval sám sťažovateľ sťažnosťou adresovanou predsedovi súdu zo 4. apríla 2018. Predseda okresného súdu sťažovateľovi oznámil, že sťažnosť je nedôvodná, avšak takto sťažnosť posúdil len z toho dôvodu, že už vybavil sťažnosť iného sťažovateľa v tejto veci v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“), a to žalovanej v 3. rade. Zároveň predseda okresného súdu sťažovateľovi oznámil, že sťažnosť žalovanej v 3. rade vyhodnotil ako dôvodnú, pretože podľa prehľadu úkonov vykonaných v predmetnom spise možno konštatovať, že súd vo veci pred okresným súdom nekonal bezodkladne v období od 27. júla 2017 do 15. februára 2018.

5. Sťažovateľ upozorňoval aj na priesťahy pred krajským súdom, a to sťažnosťou z 11. októbra 2018. Predseda krajského súdu vyhodnotil sťažnosť ako nedôvodnú, pretože od predloženia veci na krajskom súde ubehlo necelých päť mesiacov. Z dôvodu následného nekonania krajského súdu v odvolacom konaní podal sťažovateľ predsedovi krajského súdu 7. marca 2019 ďalšiu sťažnosť. Predseda krajského súdu vyhodnotil sťažnosť ako dôvodnú.

6. Sťažovateľ uvádza, že v predmetnej veci nejde v žiadnom prípade o vec právne alebo fakticky zložitú a na dĺžku konania nemalo vplyv ani správanie účastníkov konania, pretože títo nevykonávali pred odvolacím súdom žiadne úkony. Podľa sťažovateľa je teda dĺžka konania závislá jedine od postupu samotného súdu.

7. Po podaní sťažnosti krajský súd rozhodol vo veci samej, a to rozsudkom vyhláseným 17. septembra 2019. Od predloženia veci krajskému súdu 30. mája 2018 do vyhlásenia rozsudku vo veci samej 17. septembra 2019 nevykonával krajský súd žiadne úkony.

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálehom rozhodol o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v súlade s čl. 48 ústavy, ako aj s čl. 6 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 14 C 261/2015 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 14 Co 128/2018. Sťažovateľ zároveň žiada priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

II.

Vyjadrenie okresného súdu, vyjadrenie krajského súdu a replika sťažovateľa

9. K prijatej sťažnosti sa vyjadril okresný súd, ktorý konštatoval nečinnosť súdu v období od 27. júla 2017 do 15. februára 2018. Ide teda o nekonanie v období, ktoré v zásade nasledovalo po podaní odvolania sťažovateľa až do momentu, kým okresný súd nezačal vykonávať úkony súdu 1. inštancie v odvolacom konaní podľa § 374 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Celkovú dĺžku konania nepovažuje okresný súd za neprimeranú, a to aj vzhľadom na predmet konania. Tiež poukázal na skutočnosť, že po pridelení veci novej zákonnej sudkyni 19. decembra 2017 došlo k plynulému konaniu vo veci samej. Tiež je toho názoru, že nie je dôvod na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

10. K prijatej sťažnosti sa vyjadril aj krajský súd, v ktorom sa uvádza, že nešlo o konanie vyžadujúce osobitnú starostlivosť alebo výnimočnú rýchlosť konania. Dodal, že ku koncu mája 2018 bolo v senáte 14 Co celkovo 487 nevybavených vecí, čo neumožňovalo vybavovať veci bez zbytočných prietáhov.

11. K vyjadreniu okresného súdu a krajského súdu sa vyjadril aj sťažovateľ, ktorý zastáva názor, že prietahy boli spôsobené absolútnou nečinnosťou súdu pri základných procesných úkonoch, nie zdĺhavým dokazovaním alebo nečinnosťou strán, a že personálne zmeny ani preťaženosť súdov ich nezbavujú povinnosti konať bez prietahov. Sťažovateľ zdôrazňuje, že predmetom konania je neplatnosť dražby bytu, v ktorom sťažovateľ stále žije, toto konanie sa priamo dotýka jeho bytovej situácie a je prepojené s ďalším súdnym konaním, kde je sťažovateľ žalovaný o desiatky tisíc eur z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie dotknutej nehnuteľnosti po výkone dražby.

12. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

13. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo

o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

16. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Podľa § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

IV.

Právne posúdenie vecí ústavným súdom

18. Podstatu ústavnej sťažnosti sťažovateľa tvorí jeho tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 261/2015 a v konaní na krajskom súde pod sp. zn. *14 Co 128/2018*, v ktorom je sťažovateľ žalobcom.

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, resp. v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje.

20. V priebehu konania na ústavnom súde došlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej a rozsudok nadobudol právoplatnosť 23. októbra 2019. Ústavný súd v tejto súvislosti však uvádza, že právoplatné rozhodnutie vo veci samej počas konania o ústavnej sťažnosti nemá vplyv na prerokovanie veci ústavným súdom a na posúdenie prietáhov v konaní. Pri opačnom výklade by bolo konanie pred ústavným súdom závislé od neistej udalosti, a to od toho, či konanie vo veci samej medzičasom skončí alebo nie. Následný postup v namietanom konaní a jeho prípadné právoplatné skončenie však nemôže byť sťažovateľovi pri domáhaní sa ochrany pri prietáhoch v konaní na ťarchu.

21. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa [Comingersoll S.A. (Veľká komora), rozsudok zo 6. 4. 2000, Sürmeli proti Nemecku (Veľká komora), rozsudok z 8. 6. 2006, pozri aj I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02]. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

22. Vo vzťahu k zložitosti veci ústavný súd uvádza, že predmetom konania je určenie neplatnosti dražby bytu. Pokiaľ ide o posudzovanie zložitosti prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. K zložitosti veci môže prispieť aj to, že ide o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (H. proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok z 8. 7. 1987). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že skutkovo a právne zložitá je aj také konanie, ktoré si na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, vyžaduje ustanovenie znalca s osobitnými odbornými znalosťami, resp. spoluprácu znalca s inými odborníkmi – konzultantmi (IV. ÚS 28/05). Ústavný súd berie ohľad na skutočnosť, že v predmetnej veci vystupujú traja žalovaní, avšak žalovaní v 1. a 2. rade podávali spoločné podania, čo okresnému súdu aj krajskému súdu uľahčovalo aj realizáciu administratívnych úkonov, aj ich právne posudzovanie súdom. V predmetnom spore sa nevykonávalo žiadne zložité dokazovanie, ktoré by mohlo konanie objektívne spomaliť. Vo vzťahu k charakteru

konania však ústavný súd dáva do pozornosti, že išlo o konanie, ktoré si z objektívnych dôvodov zasluhovalo zvýšenú pozornosť. Dôvodom tejto pozornosti je skutočnosť, že v konaní išlo o neplatnosť dražby bytu, v ktorom sťažovateľ v čase konania býval. V konaní sa teda konalo aj o bytovej otázke sťažovateľa. Prebiehajúce súdne konanie malo napevno vyjasniť spor, komu byt v skutočnosti patrí. V hre teda boli potenciálne vlastnícke práva sťažovateľa, ale zároveň aj žalovanej v 3. rade. Prebiehajúce konanie je o to závažnejšie, že sťažovateľ môže čeliť, resp. podľa jeho tvrdení už čelí v inom súdnom spore vydaniu bezdôvodného obohatenia. Konanie s priet'ahmi tak množí ďalšie súdne spory. Skoré rozhodnutie v spore o neplatnosť dražby mohlo, resp. môže spor o vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne pokračovanie v ňom úplne eliminovať.

23. Ústavný súd teda uzatvára, že z pohľadu charakteru sporu išlo o spor, ktorý si objektívne zasluhuje zvýšenú pozornosť. Z vyjadrení strán nemožno uzavrieť, že by išlo o spor právne alebo dôkazne náročný.

24. Vo vzťahu k správaniu účastníkov je potrebné uviesť, že na strane sporových strán nedošlo k žiadnemu spomaleniu konania. Strany sporu v lehote zasielali podania, na ktoré boli súdom vyzvané, nemarili pojednávania, doručovanie prebiehalo bez akýchkoľvek priet'ahov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sťažovateľ aj žalovaná v 3. rade ako vydražiteľka sporného bytu majú významný záujem na rýchlom rozhodnutí vo veci samej, o čom svedčia ich viaceré žiadosti o urýchlenie konania, ako aj sťažnosti predsedom okresného súdu a krajského súdu na priet'ahy.

25. Možno teda konštatovať, že strany sporu sa na priet'ahoch v konaní svojím správaním nepričinili.

26. Vo vzťahu k postupu súdov zo skutkového stavu vyplýva, že konanie začalo podaním žaloby 3. decembra 2015. Rozsudok okresného súdu vo veci samej bol vyhlásený 19. júna 2017. Vyhláseniu rozsudku predchádzalo niekoľko žiadostí sporových strán (sťažovateľa a žalovanej v 3. rade ako vydražiteľky) o urýchlené konanie, o nariadenie pojednávania a o urýchlenie procesu. Proti zamietavému rozsudku okresného súdu podal

sťažovateľ 7. júla 2017 odvolanie. Ústavný súd zistil, že okresný súd po podaní odvolania vo veci vôbec nekonal, len vyrubil súdny poplatok 27. júla 2017, k odvolaniu sa žalovaní vyjadrili sami iniciatívne a prvé procesné úkony v zmysle § 374 ods. 1 a 2 CSP (doručovanie vyjadrení žalovaných na vyjadrenie žalobcovi a ďalšie) vykonal až 15. februára 2018, t. j. približne po 7 mesiacoch. Následne okresný súd predložil spis krajskému súdu 9. apríla 2018, pričom spis bol listom z 11. apríla 2018 vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený s tým, že odvolacia replika žalobcu nebola riadne doručená všetkým žalovaným na vyjadrenie. Po odstránení vytknutých nedostatkov bol spis okresného súdu predložený krajskému súdu 30. mája 2018. Krajský súd vo veci samej rozhodol rozsudkom, ktorý bol vyhlásený 17. septembra 2019, t. j. po takmer 16 mesiacoch od riadneho predloženia spisu krajskému súdu.

27. Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd nekonal v období od 27. júla 2017 do 15. februára 2018, t. j. necelých 7 mesiacov, čo vyplýva aj z vyjadrenia okresného súdu v tomto konaní, a krajský súd vydal rozhodnutie po 16 mesiacoch od predloženia veci, pričom okrem rozhodnutia vo veci samej nevykonával už žiadne procesné úkony.

28. V predmetnom súdnom spore došlo na okresnom súde k zmene zákonného sudcu a k prideleniu veci 19. decembra 2017 novej sudkyňi. V predmetnom spore však nedochádzalo k opakovanému pridelovaniu veci viacerým novým sudcom, ale k tejto zmene došlo v konaní len raz, čo je aj z objektívneho hľadiska akceptovateľné a tieto zmeny sa nemusia nevyhnutne podpísať na prípadných priet'ahoch, čo bol aj tento prípad.

29. Na krajskom súde nedošlo k žiadnym personálnym zmenám zákonného senátu, krajský súd však poukazoval na enormný nápad vecí na krajský súd. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadala o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov

a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

30. Vzhľadom na to, že vo veci s'ťažovateľa krajský súd rozhodol rozsudkom zo 17. septembra 2019, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, teda prikázanie súdu, aby vo veci konal, navyše toto s'ťažovateľ ani nežiadal.

31. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. S'ťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € ako náhradu nemajetkovej ujmy, keďže vec má pre s'ťažovateľa mimoriadny význam, vzhľadom na to, že sa priamo dotýka jeho aktuálnej bytovej otázky, ako aj to, že namietané konanie je prepojené s iným súdnym konaním o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie sporného bytu, pričom každým mesiacom predlžovania sa sporov sa dlh môže zvyšovať.

32. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre s'ťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľa. Ústavný súd prihliadol najmä na dĺžku namietaného konania a na dĺžku jednotlivých priet'ahov, na charakter konania a jeho význam pre s'ťažovateľa, ako aj na správanie s'ťažovateľa, ktorý sa na priet'ahoch svojím konaním nepričinil. Na základe uvedeného považuje za primerané priznať finančné zadosťučinenie v sume 400 € za priet'ahy v konaní spôsobené postupom okresného súdu a v sume 800 € za priet'ahy v konaní spôsobené postupom krajského súdu

(výrok 2). Vzhľadom na to, že sťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie vo výške 2 000 €, ústavný súd ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovel (výrok 4 nálezu)

33. Podľa § 135 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku 2 tohto rozhodnutia.

VI.

Trovy konania

34. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

35. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

36. Ústavný súd pri vyčíslení náhrady trov konania vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd konštatuje, že v zmysle už uvedených ustanovení vyhlášky sťažovateľovi patrí náhrada trov konania v sume 533,88 eur, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2019 spolu vo výške 346,26 eur (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) v hodnote po 163,33 eur vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 9,80 eur a za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2020 vo výške 187,62 eur (vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu najvyššieho súdu na základe výzvu ústavného súdu) v hodnote po 177 eur vrátane režijného paušálu v hodnote 10,62 eur.

37. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia sú okresný súd a krajský súd povinné spoločne a nerozdielne uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

38. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e: Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. augusta 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu